

Arrest

nr. 254 446 van 12 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 17 juni 2020 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 21 oktober 2020 wordt een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 691er1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.06.2020 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

□ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.*

Betrokkene vroeg op 17.06.2020 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde J. X. A. E., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 10 van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Er wordt door betrokkene de uitslag van een DNA-test dd. 26.08.2020 voorgelegd, waaruit blijkt dat het kind van de referentiepersoon, zijn biologisch kind is. Echter, de procureur des Konings te Antwerpen heeft over de erkenning van dit kind een negatief advies (dd. 18.03.2019) gegeven. Officieel kan men dus niet spreken van een gemeenschappelijk kind.

Louter het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon een 'gemeenschappelijke kind' hebben houdt niet automatisch in dat betrokkene en de referentiepersoon een (duurzame) feitelijke partnerrelatie onderhouden.

Louter, op basis van het voorgelegde stukken het duurzame karakter van de voorgehouden feitelijke relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar (hebben leren) kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen, ...

Betrokkene toont niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, is een bevel het enige alternatief. Wat het aangehaalde gezins- en familieleven betreft, dient opgemerkt te worden dat het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie is afdoende is aangetoond.

Deze beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat betrokkene enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen, zodat zij niet kan voorhouden dat deze beslissing een inmenging vormt in haar privé- of gezinsleven. De beslissing houdt enkel in dat betrokkene het land dient te verlaten met de mogelijkheid om terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan de in de Vreemdelingenwet bepaalde formaliteiten verbonden aan de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Moderne communicatiemiddelen kunnen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met de referentiepersoon.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing per aangetekend schrijven werd verzonden op 28 oktober 2020 en op 29 oktober 2020 werd aangeboden op het adres van de verzoeker, gelegen te M.(...) 18 A.(...) te 2300 Turnhout. De zending werd teruggestuurd met vermelding "*niet afgehaald*".

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing per gewone post 1 februari 2021. Verzoeker is dan ook van oordeel dat het huidig beroep, ingediend per aangetekend schrijven op 26 februari 2021, wel degelijk tijdig is.

Artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

"§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

[...]

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, van de vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd bij aangetekende brief, die op 28 oktober 2020 werd overhandigd aan de postdiensten met het oog op de betekening ervan aan verzoekers gekozen woonplaats. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, van de vreemdelingenwet begint in deze situatie de beroepstermijn in beginsel te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief werd overhandigd aan de postdiensten, “*tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst*”.

In zijn verzoekschrift en ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat zij pas op 1 februari 2021 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing. Bij de stukken van het verzoekschrift wordt de omslag gevoegd waarmee de bestreden beslissing werd overhandigd. Deze omslag met briefmerk van de stad Turnhout vermeldt enkel de naam en het adres van verzoeker, maar draagt geen postdatum. Het gaat aldus om een omslag die op onbekende datum aan de verzoeker werd overhandigd. Dit stuk laat aldus niet toe te bepalen op welke datum verzoeker daadwerkelijk kennis heeft genomen van de bestreden beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dan ook dat de bestreden beslissing rechtsgeldig ter kennis werd gebracht bij een ter post aangetekend schrijven van 28 oktober 2020. Het beroep, ingesteld op 26 februari 2021, is derhalve laattijdig en dus onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT